టెన్నిస్ టూర్నమెంట్

టెన్నిస్ ఆటల కని నాలుగు మూలలా తిరిగి అలసిపోయి, మిగిలిన సెలవు వారం రోజులూ ఇంటిపట్టున విశ్రాంతిగా గడుపుదా మనుకుంటున్న సమయానికి గిరి ఉత్తరం వచ్చిపడింది. కరూరులో తన ఆధ్వర్యాన కాస్మాపాలిటన్ క్లబ్బు టెన్నిస్ టూర్నమెంటు నడుపుతున్న దనీ, నేను తప్పకుండా పాల్గొనాలనీ రాశాడు. రాకపోకల ఖర్చులూ, దిన వెచ్చాలు మొదలైన టూర్నమెంటు ఆటగాళ్ళ మామూళ్ళు బాగానే ముడతాయని కూడా ఒక ముక్క ఇరికించాడు. ఇండియన్ రేంకింగ్‌కి లెక్కకిరాని కరూరు టూర్నమెంటువంటి ఆటల్లో పాల్గొనేటప్పుడు నేను ముఖ్యంగా గమనించేది ఖర్చులూ, ఇత్యాదికని రాబట్టుకునే సొమ్మే అయినా, ఈసారి నన్నాకర్షించింది అదికాదు. ఈ టూర్నమెంటు గెలవడం వల్ల రేంకింగ్‌కి పాయింట్లు రావు. పోనీ గత మాసాల్లో నన్ను జయించిన ముగ్గురిలో యెవరితోనైనా తిరిగి ఆడి గెలవడానికి ప్రయత్నించే అవకాశముందనుకున్నా, ముగ్గురూ కూడా వింబిల్డన్ లో ఆడడానికి ఇంగ్లండు వెళ్ళిపోయారు. ఇంక కరూరులో ఆడేవారు, ఇంతకుముందు నేను జయించిన వారైనా వుండాలి, లేదా నన్ను గెలవగలిగిన శ్రేణికి చెందిన వారు కాకనైనా పోవాలి. అంటే ఈ టూర్నమెంటు గెలవడం వల్ల నాకు ఒరిగేదే ఏమీ లేకపోగా, ఏ కారణం చేతనయినా ఓడిపోతే టెన్నిస్ లోకంలో చెప్పలేని నామర్దా కలుగుతుంది. కాని ఈ విషయాలన్నీ నన్నంతగా బాధించలేదు. ఇన్నేళ్ళ తరువాత గిరినీ, కమలనీ చూసే అవకాశం నేను ససేమిరా వదల దలుచుకోలేదు. అసలు ఉత్తరం వచ్చింది మొదలు యెప్పుడు వెళ్ళి వాళ్ళింటిలో వాల్దామా అని మనసు ఒకటే ఆరాటపడడం మొదలు పెట్టింది. ఆ నాడే బయలు దేరుతున్నట్టు గిరికి తంతియిచ్చాను. కరూరు వెళ్ళడానికి ఒకపగలు మద్రాసులో ఆగవలసి వుంటుంది. కనుక, వీలుంటె మర్నాడు సాయంత్రం యెగ్జిబిషన్ టెన్నిస్ ఏర్పాటు చేయవలసిందని నా మిత్రుడు రామకృష్ణకి కూడా ఒక తంతి పంపించాను.

మద్రాసులో అనుకోని సంఘటన జరిగింది. యెగ్జిబిషన్ ఆట ముగించి. స్నానం చేసి బట్టలు మార్చుకోడానికని క్లోక్ రూమ్‌కి వెళుతున్న సమయంలో రావుగారు వచ్చి పలకరించారు. రావుగారు కమల తండ్రి అక్కడ వుండడం నన్నాశ్చర్య పరిచింది. తమంత తాము వచ్చి పలకరించడం మరీ ఆశ్చర్య పరిచింది. నా ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చడానికి ముందే ఆయన తొందరగా మాట్లాడటం ప్రారంభించారు. క్లబ్బులో నేను యెగ్జిబిషన్ ఆడుతున్నట్లూ, తరువాత కరూరు వెళుతున్నట్లూ పొద్దుటి పేపర్లో చదివి నా సహాయం అర్థించడానికి వచ్చారట. కాదనడానికి వీల్లేదు అన్నారు. ఇంకా ఏదో అదే ధోరణిలో చెప్పుకు పోతున్నారు నేను ఆయన మాటలు వినడం లేదు. ఆయన రీతిలోని మార్పు, ఆయన మూర్తిలోని నలత నన్ను కలవరపెట్టాయి. రావుగారిని చూసి సుమారు ఆరేళ్ళయింది. అప్పటికీ, ఇప్పటికీ ఆయన ముదురు రంగు లౌంజ్ సూటులోను, స్టార్చి పెట్టిన షర్టు కాలరులోనూ, స్వహస్తాలతో ముడివేసిన 'బౌ' టైలోనూ, లక్షణంగా మెరుగుపెట్టిన 'కో' షూస్‌లోనూ ఏమీ తేడాలేదు. కాని ఆ గంభీరమైన ఆకారం, కించిత్తయినా తొణకని ఆత్మ విశ్వాసం ఏమైపోయాయి? ఆయనలో నిలువెల్లా విషాదచ్ఛాయలు కనిపించాయి నాకు. బట్టలు మార్చుకొని వచ్చి మాట్లాడదామని చెప్పి, ఆయన్ని క్లబ్ లాన్ మీద కూర్చోపెట్టి నేను క్లోక్ రూమ్‌కి వెళ్ళిపోయాను.

స్నానాల గదిలో షవర్ కింద నుంచున్నానన్నమాటే కాని నా మనస్సు అక్కడ లేదు. రావు గారికి నేను చెయ్యగలిగిన సహాయం యేముంది? కమల కేదైనా కబురు చెప్పడమో, కాకపోతే ఆమెకేదో తీసుకు వెళ్ళడమో అయివుంటుంది. అయితే, తండ్రీ కూతురూ మనస్పర్థలు మర్చిపోయి తిరిగి కలుసుకున్నారన్నమాట. కమలా, గిరీ ప్రణయం, పెళ్ళీ ఆ రోజులన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చాయి.

ఆరేళ్ళ క్రితం కమలా, గిరీ మొదటిసారి కలుసుకున్నారు. ఆ యేడాది గిరీ, నేనూ యూనివర్సిటీ టెన్నిస్ పోటీలలో నెగ్గి కొంత పేరు సంపాదించుకోడంవల్ల చాలా టూర్నమెంట్లకి మాకు ఆహ్వానాలు వచ్చాయి. పరీక్షలు అయిపోయిన తర్వాత మైసూరు , బెంగుళూరు, కొల్లీ గాల్ మదనపల్లి మొదలైన చోట్లంతా ఆడి చివరికి లాలీ ఇన్స్టిట్యూట్ టూర్నమెంటులో ఆడడానికి ఊటీ చేరుకున్నాం. యెండాకాలం కొండల్లో గడపడానికి వచ్చిన రావుగారూ, కూతురు కమలా లాలీ ఇన్స్టిట్యూట్ లోనే వుండడంవల్ల మాకు వారి పరిచయం కల్గింది. నా పరిచయం పరిచయంగానే వుండిపోగా కమలా, గిరీల స్నేహం ప్రణయ కలాపంగా మారి కూర్చుంది. నిజానికి అందులో ఆశ్చర్యపడవలసిందేమీ లేదు. గిరి అప్పట్లో బాగానే ఆడేవాడు. మంచి భవిష్యత్తు వుండేది. పేపర్లు రాసేవి. పైగా అందగాడు. చెప్పుకోవాలి, కాలేజీలో ఆడపిల్లలు అతని స్నేహానికి యెంతగానో ప్రాకులాడేవారు. అసలు ఆడవాళ్ళని ఆకర్షించే శక్తి యేదో అతనిలో వుందని నా ఊహ. అయితే కమల గిరిని పెళ్ళాడడం రావుగారికి సుతరామూ యిష్టం లేదు.

రావుగారు శ్రీమంతుల కుటుంబంలో

తెలుగు కథామతల్లికి ఏడు వారాల నగలు సి. రామచంద్ర రావు కథలు
వారి పాత కథకు బాపు సరి క్రొత్త బొమ్మ!

సి. రామచంద్రరావు

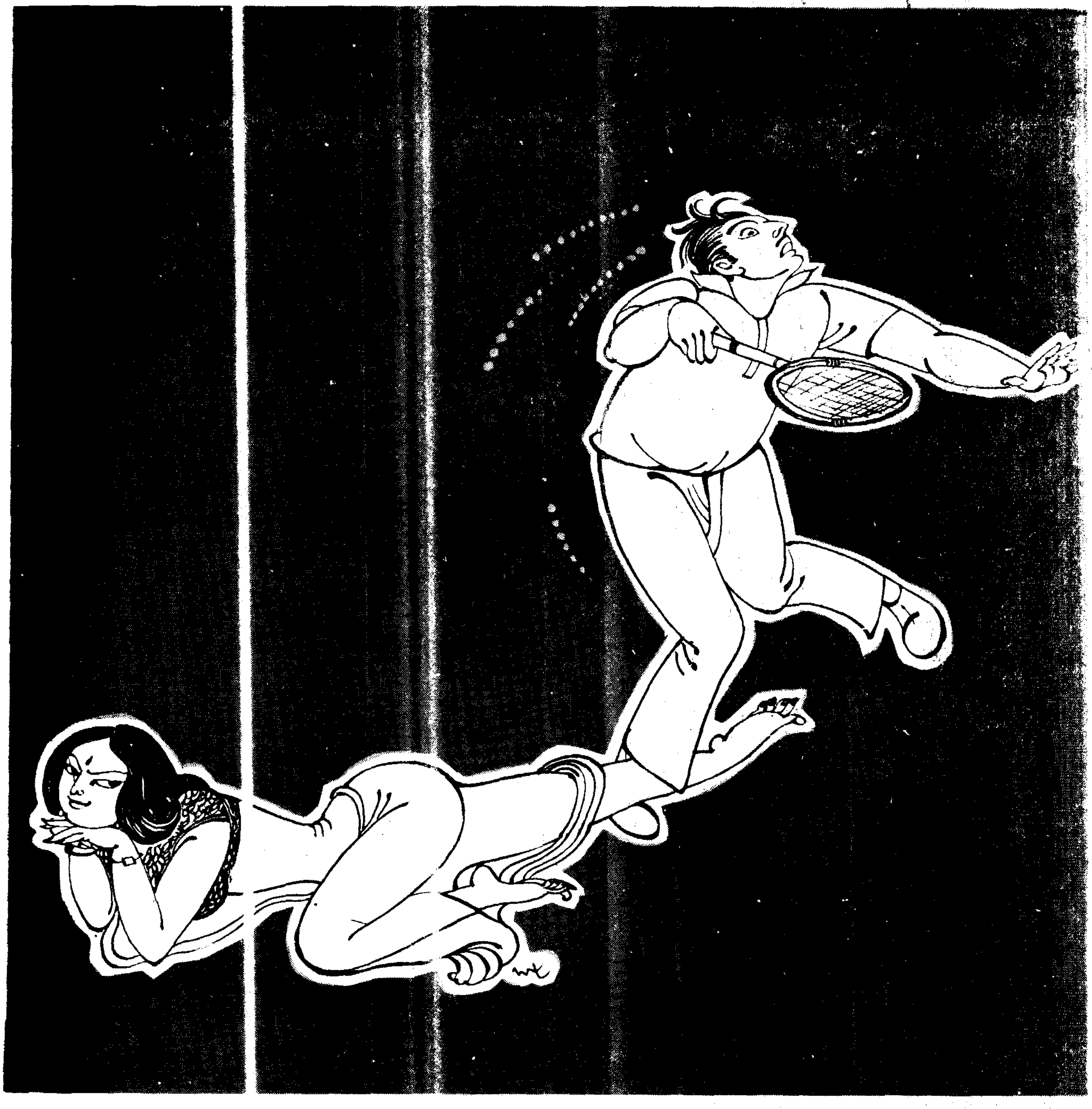

పుట్టారు. కుటుంబ సాంప్రదా యం, ఆర్థిక స్తోమతు మొదలైన వాటి ఆవశ్యకత ఆయనలో కరడు గట్టుకు పోయింది. గిరికి చెప్పుకోదగ్గ ఐశ్వర్యం లే దు. అతని తల్లితండ్రులు సమాజంలో అ ముకులు; అంటే రావుగారి తరగతి కి చెందిన సమాజానికి వారు చెందరు. పోనీ, గిరికి ఉద్యోగమైనా లేదు. రెండు మాసాల క్రితం యమ్. యే. పరీక్ష రాసి వచ్చాడు. అతి గారాబంగా, సమస్త ఐశ్వర్యాలతో పెరిగిన తమ ఏకైక పుత్రిక ఇటువంటివాడిని పెళ్ళాడ టానికి రావుగారు అంగీకరించలేక పోయారు. కమలా, గిరీ వాళ్ళతో పాటు నేనూ ఆయన్ని ఒప్పించడానికి సకల ప్రయత్నాలు చేశాం. కాని లాభం లేక పోయింది. చివరకి ఆయన యిష్టం లేకుండానే పెళ్ళి జరిగి పోయింది. రావుగారు పెళ్ళికి రాలేదు. కూతురుకీ

ఎమ్వియల్

క్రాస్ వరల్డ్ పజిల్

ఆ పంథొమ్మిది వందల నలభై ఏడు
ఆగస్టు పదిహేనున
అతడు పుట్టాడు.

అన్నం ముట్టించిన నాడు
ఆట వస్తువు లానలకు నెట్టి
పుస్తకమే చేతపట్టాడు.
నాటి నుండి చదువులో ఫస్టు
కాండక్టు బెస్టు.
విద్యాభ్యాసానికి ఫుల్ స్టాప్‌పెట్టి
విశ్వవిద్యాలయం బయట
అడుగు పెట్టాడు.

ఉద్యోగ పర్వదినాన
గడియారం ఆగిపోయింది
కాలెండరు చిరిగిపోయింది.

తిరిగి తిరిగి
కాళ్ళు కూడా అరిగి అరిగి
కడబట్టిన ఓపికతో
కన్నీళ్ళకు కబురెట్టాడు
కళ్ళలో గుండుసూదులు
కాళ్ళకింద చంద్రనిప్పులు
కడుపులో
కడుపులో మాత్రం
ఏమీలేదు.

ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతి
సహనాన్ని శాంతాన్ని
ఉగ్గు పాలతో రంగరించి పట్టించి
వేదాలను వేదాంగాలను
స్థిరాస్థిగా పంచి పెట్టింది.
పరలోక చింతన కలిగించే
సూక్తులను సుభాషితాలను
ఎంగిలి పడ్డాడు.

ఋషులు పురాణ పురుషులు
దివ్యతేజస్సుతో
అతని వెనక నిలబడ్డారు.

మరొకసారి గుర్తు చేస్తున్నాను
స్వతంత్ర భారత దేశానిది
అతనిది ఒకటే వయసు
లెటస్ సెలెబ్రేట్ ది బర్త్ డే

తనకీ ఇంకేం సంబంధం లేదనీ, తన డబ్బులో చిల్లి గవ్వకూడా ఆమెకి రాదనీ మధ్యవర్తులద్వారా కబురు చేశారు. కమల తొణకలేదు.

కమల కొంచెం తెలివిగా ప్రవర్తించినట్లయితే ఇంత రాద్ధాంతం జరిగి వుండకపోనేమో అనిపిస్తుంది నాకు అప్పుడప్పుడు. "నేను గిరిని ప్రేమిస్తున్నాను; పెళ్ళి చేసుకుంటా నాన్నా?" అని ఆమె రావుగారిని ఎప్పుడూ అడగలేదు. పెళ్ళి చేసుకోడానికి నిశ్చయం చేసుకున్న తర్వాత "మేం పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నాం" అని తండ్రికో చెప్పింది. ప్రాణ సమంగా చూసుకుంటున్న కూతురు తన ప్రసక్తి లేకుండా పెళ్ళి నిర్ణయించుకోడం రావుగారి ఆత్మాభిమానాన్ని గాయపరిచి వుంటుంది. బాగా డబ్బున్నవాడూ, ఉన్నత కుటుంబంలో పుట్టినవాడూ కమలకి భర్త కావాలని ఆయన కోరుకున్నా, "గిరిని పెళ్ళి చేసుకుంటేనే నా జీవితం ఆనందంగా వుంటుంది. నా కోసం ఈ పెళ్ళికి అనుమతి ఇయ్యి" అని కమల అడిగి వుంటే తప్పకుండా ఆయన ఒప్పుకునేవారని నా అభిప్రాయం.

షవర్ లో నీళ్ళవేడి ఎక్కువయి, ఒళ్ళు మండుతున్న తర్వాతగాని ఈ ఆలోచనలో నుంచి నేను బయటపడలేదు. త్వరగా స్నానం ముగించి, బట్టలు మార్చుకుని, రావుగారి దగ్గరికి వెళ్ళాను.

రావుగారు చెప్పింది విని విస్తుపోయాను. రావుగారికి కూతురుమీద కోపం ఆట్టేకాలం నిలవలేదు. కమల తనని నిర్లక్ష్యం చేసినందుకు కోపంవచ్చి అన్ని మాటలన్నారేకాని, కమల వాటినంతగా పాటిస్తుందని అనుకోలేదు. పెళ్ళయిన తరువాత వచ్చి క్షమాపణ కోరుతుందని ఆయన అభిప్రాయం. కమల రాలేదు. ఆర్థికంగా గిరి స్తోమతు అంతంతమాత్రమే అని ఆయనకు తెలుసు. కొంతకాలానికైనా క్లిష్టపరిస్థితులు ఏర్పడి కూతురు తమ దగ్గరికి వస్తుందని ఆశించారు. కాని పెళ్ళయి నెల తిరగకుండానే గిరి గవర్నమెంటులో మంచి ఉద్యోగం సంపాదించాడు. గవర్నమెంటు జీతంతో కమల అవసరాలు గడవవని కూడా ఆయనకి తెలుసు. ఇంకా కమల వస్తుందనే ఆశ ఆయనకి పోలేదు. తనంత తాను వస్తే కూతుర్ని క్షమించడానికి ఆయన కాచి పెట్టుకుని వున్నారు. అది పడలేదు.

కమల తన అవసరాలను తగ్గించుకుంది. కూతురు తిరిగి రానందుకూ, అంతకంటే తననుకున్న ప్రకారం ఒక్కటీ జరగనందుకూ ఆయనకి పట్టరాని కోపం వచ్చింది. ఇంక కమలను గురించి ఆలోచించనని భీష్మించి కూచున్నారు. కాని ఆమెను మరచి పోవడం ఆయన తరం కాలేదు. తల్లిపోయిన నాటి నుంచి తనే తల్లీ, తండ్రీగా ఆమెని సాకుతూ వచ్చారు; ఆమెకోసం తిరిగి పెళ్ళి చేసుకోడం మానేశారు. కమల ఆయన జీవితంలో ఒక భాగమై పోయింది. ఆత్మాభిమానం దిగమింగి కూతురికి రమ్మని ఉత్తరాలు వ్రాశారు. కమల జవాబియ్యలేదు. డబ్బు పంపించారు. తిరిగి వచ్చేసింది. చివరికి వుండబట్టలేక కూతురి ఇంటికి వెళ్ళారు. కమల ఆయన్ని పలకరించనైనా లేదు. ఆయన్ని చూసిన మరుక్షణమే స్నేహితుల ఇంటికి వెళ్ళి కూచుంది చేసేదిలేక తిరిగి మద్రాసు వచ్చేశారాయన.

"ఇంక నే చెయ్యగలిగిందేమీ లేదు. భారం మీమీద వేస్తున్నాను. ఏం చెప్పి దాని మనస్సు మారుస్తారో?"

రావుగారు దగ్గరగా జరిగి నా రెండు చేతులూ తమ చేతుల్లోకి తీసుకుని అన్నారు. ఆయన దీనస్వరం నన్ను కలిచి వేసింది. శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తానని చెప్పి సెలవు తీసుకున్నాను.

* * *

స్టేషనుకి కమల ఒక్కతే వచ్చింది.

"గిరి ఎక్కడ?" అని అడిగాను.

"ఒక పక్కన టెన్నిస్ వుండగా ఆయనగారికి తీరిక ఎక్కడుంటుంది?" నవ్వింది.

"అయితే గవర్నమెంటు ఉద్యోగం కూడా ఇతని టెన్నిస్ పిచ్చి వదలగొట్టలేకపోయిందన్నమాట?"

"ఉద్యోగానికి కాదుగదా, దేవుడికి సాధ్యంకాదు".

ఇద్దరం నవ్వుకున్నాం.

కార్లో ఎక్కుతూ కమల చెప్పింది "బట్టలు మార్చుకుని నిన్ను క్లబ్బుకి రమ్మన్నాడు."

ప్రయాణ అలసటమీద నాకు ఆడబుద్ధి కాలేదు.

"నాకు పొద్దున్న 'మేచ్' వుందేమో తెలుసా?" అని అడిగాను.

"ఇప్పుడు కాదు గాని సాయంత్రం

సింగిల్సూ, డబుల్సూ కూడా ఆడాలి. ఇప్పుడు కొంచెం ఆడితే కోర్టు, బంతులకీ అలవాటవుతుంది కదా!

"మొదటి రెండు రోజులూ బహుశా కష్టమేమీ వుండదు. అయినా ఇంటికెళ్ళి బట్టలుమార్చుకుని వచ్చి ఆ ఎండలో గంతులెయ్యడం నావల్లకాదు."

"నిజమే!" ఒప్పుకుంది కమల.

"దార్లో ఒక నిముషం క్లబ్బు దగ్గర ఆగి గిరిని పలకరించి పోదాం" అన్నాను.

కాస్తోకూస్తో సేపటికి గిరి ఇంటికే వచ్చేస్తాడు. అయినా వెంటనే అతన్ని చూడకుండా వుండడానికి మనసు ఒప్పలేదు. ఒకసారి పూర్వం మాదిరి వీపులు వరచుకుని ఆప్యాయంగా అరుచుకుంటే కుతి తీరిపోతుంది. కమలకి క్లబ్బు దగ్గర ఆపడం ఇష్టంలేకపోయింది.

"నన్ను ఇంటి దగ్గిర దింపేసి నువ్వు వెళ్ళు" అంది.

క్లబ్బుకి వెళితే ఒక పట్టాన ఊడిపడనేమోనని ఈవిడ భయమేమోనని నేను అన్నాను. "ఒక్క నిముషం అంటే ఒక్క నిముషమే. అలా తొంగిచూసి వచ్చేద్దాం. ఎంతకాదన్నా ఒకప్పుడు ప్రాణస్నేహితులం కదా!"

"నన్ను దింపేసి వెళ్ళు నీకు పుణ్యం వుంటుంది. నే వెళ్ళే వరకూ ఇంటిదగ్గర పనులన్నీ కూచుంటాయి"

ఆమె వైఖరి నన్ను పట్టుబట్ట నియ్యలేదు.

గిరి వచ్చేలోగా కమలా, నేనూ పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాం. ఇదే మంచి సమయం అని రావుగారి విషయం కదిపాను. కమలలో చెప్పలేని మార్పు వచ్చింది. ఆమె నవ్వూ, చిలిపితనం ఒక్కసారిగా మాయమైపోయాయి. మొహం జేవురించింది. గొంతు జీరపడింది శరీరం కోపంతో ఒణుకుతున్నట్లనిపించింది.

రాత్రి రైల్లో నాకంటికి కునుకుపట్టలేదు. రావుగారి తరపున కమలని ఎలా ఒప్పించాలో, ఎన్నివిధాలుగా నచ్చచెప్పే అవకాశాలున్నాయో ఆలోచించడంలోనే తెల్లవారిపోయింది. కాని ఇప్పుడంతా వృధా అయిపోయింది. ఆమె ఎదురుగా కూర్చుని ఈ విషయమై నోరు విప్పగల సాహసం నాకు లేకపోయింది. అప్పటికీ ఒకటి రెండుసార్లు రైల్లో వర్ణించిన పాఠం అప్పచెప్పడానికి పూనుకున్నాను. కాని

ఒక్కమాటలో ఆమె నా నోరు కట్టేసింది. ఇంకొక్కసారి నే నీ ప్రసక్తి తెచ్చినట్లయితే నాతో మాట్లాడడం మానేస్తానని బెదిరించింది. తన కవసరమైనప్పుడు చూపించలేని ప్రేమ, వాత్సల్యం అనవసరమైనప్పుడు అంగీకరించలేనంది. ముసలితనంలో ఒంటరితనం భరించలేక సహవాసం కొనుక్కుందామనుకునే వాళ్ళకి అమ్ముడుపోడానికి తను బజారులో సరుకు కానంది. ఇన్నేళ్ళ తరువాత ఆమెలో ఈ కాఠిన్యం నన్నాశ్చర్య పరిచింది. నేను మారు మాట్లాడలేక పోయాను.

గిరి క్లబ్బు నుంచి వచ్చి ఆదరా బాదరాగా రెండు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్ళడానికి సిద్ధమయ్యాడు. "నేను క్లబ్బులో దిగి నీకు కారు పంపిస్తాను" అన్నాడు.

"ఇంటికి వచ్చి బట్టలు మార్చుకుని వెళ్ళవా?" అని అడిగాడు.

"నాలుగు మైళ్ళు ఇంటికి వచ్చి వెళ్ళేలోపున రెండు సెట్లు ఆడుకోవచ్చు, నా టెన్నిస్ బట్టలు క్లబ్బులోనే వదిలేస్తాను" అన్నాడు.

నాకు నవ్వొచ్చింది అతని టెన్నిస్ పిచ్చి చూసి.

"అయితే కారు నాలుగున్నరకి పంపించు" అన్నాను.

"అంత ఆలస్యంగా వస్తే ఎలా? మూడున్నరకైనా అక్కడుండాలి" అన్నాడు.

"మూడు గంటలకి కమల సిద్ధం అవగలదా? నాకోసారి, తనకోసారి కారు రావడం ఎందుకని నాలుగున్నర అన్నాను"

"కమల వస్తుందా?" సంతోషంగా ప్రశ్నించాడతను.

"కమల కీవాళ మేచ్ లేదా?" అన్నాను.

"నువ్వు ఆరేళ్ళ క్రితం కమల గురించి మాట్లాడుతున్నావ్?"

ఆమెవైపు కొంటెగా చూసి నవ్వాడు గిరి.

"పెళ్ళి కావడంతో ఆడవాళ్ళ జీవితాశయం ఫలించినట్టే. దాంతో మునుపటి తళుకు బెళుకులన్నీ వదిలి పెట్టి ముసలమ్మలై కూర్చుంటారు"

తన మాటల్లో హాస్యం అతనికైతే తృప్తి నిచ్చినట్టుంది కాని, కమలకి రుచించలేదు.

"కమలా! నువ్విలా ముభావంగా వుండడం బాగాలేదు. టూర్నమెంటులో ఆడనన్నావు; కమిటీ మెంబరుగా వుండనన్నావు. ఆట చూడ్డానికి కూడా రావడం లేదు. క్లబ్బులో అందరూ నొచ్చుకుంటున్నారు తెలుసా?" అన్నాడతను మళ్ళీ.

"నొచ్చుకునే వాళ్ళంతా వచ్చి ఈ యింటెడు పనీ చేస్తారా?" అని అడిగింది కమల.

"నీ కెప్పుడూ ఒకే సాకు. ఎవరైనా వింటే నేను పని వాళ్ళని పెట్టనను కుంటారు" గిరి వెళ్ళిపోతూ అన్నాడు.

* * *

నేనెంతో పట్టుబడితే కాని కమల క్లబ్బుకి రావడానికి ఒప్పుకో లేదు. నాకాశ్చర్యం వేసింది. ఒకప్పుడు ఆవిడ టెన్నిస్ అంటే చెవి కోసుకునేది.

"ఈ క్లబ్బంటే నీ కిష్టం లేదా?" అని

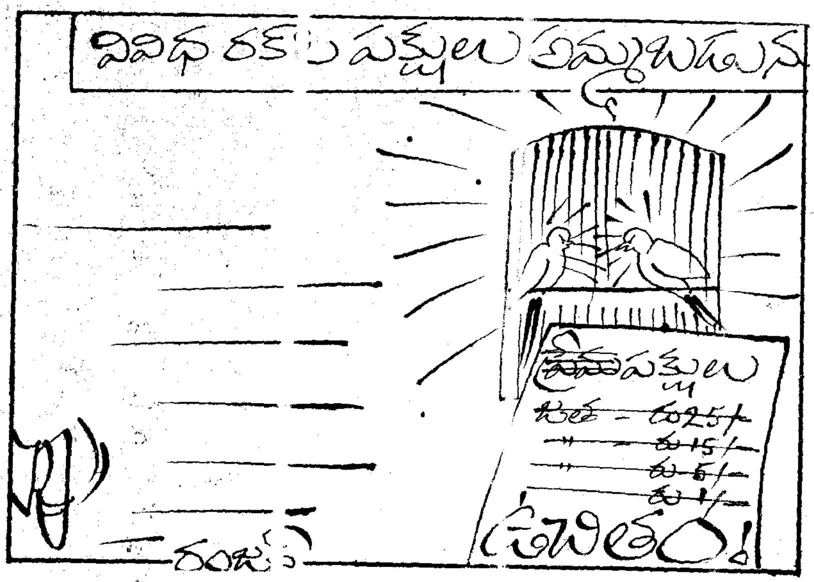

అడిగాను. ఇక్కడి మనుష్యులు ఆవిడకి సరిపడలేదని నా అనుమానం.

"ఇష్టం లేకపోడం కాదు. నాకు నిజంగా తీరిక వుండదు' అంది.

"యేమిటంత పని?"

"సంసారం చూసుకోవాలి గదా! అన్నీ పనివాళ్ళ మీద వదిలి పెట్టేస్తుంటే ఇల్లు గుల్లయినట్టే. పోనీ, తోట చూశావా? మాకు ముందు ఇక్కడవున్న మహానుభావు లెవరో కాని ఒక్కరోజు కూడా చెట్లకి నీళ్ళు పోసినట్టులేదు. అంతా సరిచేసుకుని వచ్చేటప్పటికి నా పనవుతుంది."

ఆవిడ గొంతులో యేదో ధ్వని ఈ కారణం నిజం కాదని చెపుతుంది. నా కసలు కారణం తెలుసుకోవాలని వుంది. కాని సంభాషణ ఎలా సాగించాలో తెలియలేదు.

"నాతో మిక్సెడ్ డబుల్సు ఆడతావా?" అని అడిగాను.

"ఇంకా టెన్నిస్ ఆడుతు కూచోడానికి నేనేం చిన్న పిల్లని కాదు"

"అయితే మేమంత చిన్నపిల్లల మంటావా?"

"నీ సంగతి వేరు నువ్వింకా బ్రహ్మచారివి"

"దానికీ టెన్నిస్‌కీ సంబంధం యేమిటి?"

"పెళ్ళయిం తరువాత కూడా దేశ దిమ్మరిలా టెన్నిస్ టూర్న మెంట్ల చుట్టూ తిరుగుతా నంటావా యేం? పెళ్ళాం కావాలో, టెన్నిస్ కావాలో నిర్ణయం చేసుకుని మరీ పెళ్ళాడు' నవ్వింది.

'నవ్వులకేం గాని, కమలా! నువ్వు తప్పకుండా నాతో ఈ టూర్నమెంటులో ఆడాలి"

"అది మాత్రం అడక్కు. నేను రేకెట్ ముట్టుకుని మూడేళ్ళ పయినయింది."

"అయితే మళ్ళీ మొదలుపెట్టు"

"మా ఇద్దరికీ సరిపడా తను ఆడు తున్నాడుగా, చాలు"

మళ్ళీ నవ్వింది కమల.

* * *

రాత్రి భోజనాల ముందు డ్రాయింగ్ రూమ్‌లో కూచుని గిరీ, నేనూ పాతముచ్చట్లు నెమరు వేసుకుంటున్నాం. కమల కొంచెం దూరంలో వరండాలో కూర్చుని యేదో అల్లుతుంటూంది.

"నువ్వింకా ఇంత బాగా ఆడుతున్నావనుకోలేదు" అన్నాను గిరితో. గిరి ముఖం సంతోషంతో వికసించింది.

"మునుపటికంటే బాగా ఆడుతున్నాను కదూ?" అన్నాడు.

నిజానికి నా కలా అనిపించలేదు. ఈ ఆరేళ్ళల్లోనూ అతని ఆట బాగా దెబ్బ తిని వుంటుందనుకున్నాను కాని ఆ సాయంత్రం చూసిందాన్ని బట్టి అనుకున్నంత దిగజారిపోలే దనిపించింది. అంతే, అయినా, నిజం చెప్పి అతన్ని నొప్పించడ మెందుకని "ఔను" అన్నాను. దానితో అతని ఉత్సాహం ఎక్కువయింది.

"ఆ ఊటీ టూర్నమెంటుతో మానెయ్యకుండా వుంటే ఈ పాటికి ఇండియన్ రేంకింగ్‌లో వుందును. ఏమంటావ్?" అన్నాడు.

"లేనందుకు విచారించవలసిన పని లేదు. అదృష్టవంతుడివి, మంచి భార్యనీ, ఉద్యోగాన్నీ కూర్చి పెట్టుకున్నావ్!"

"అందరూ అదృష్టవంతుణ్ణనే వాళ్ళేకాని నా టెన్నిస్ ధ్వంసం అయిపోయినందుకు విచారించేవాళ్ళెవరూ కనిపించరు"

"నా మట్టుకి టెన్నిస్‌కంటే ఉద్యోగమే ముఖ్యం అనిపిస్తుంది. రేంకింగ్ మూన్నాళ్ళ ముచ్చటా, ఉద్యోగం, సంసారం బతికున్నన్నాళ్ళూ అంటి పెట్టుకుని వుండేవీను"

"నే నొప్పుకోను. టూర్నమెంటు టెన్నిస్ నాకిచ్చే ఆనందం ఇంకేమీ ఇవ్వలేదు. అంతకంటే జీవితంలో కోర గలిగిందే ముంటుంది? నిజానికి గతిలేక నే నీ ఉద్యోగం చేస్తున్నాను"

"ఉద్యోగంలో పదిలంగా కూర్చుని వున్నావు కాబట్టి అలా మాట్లాడుతున్నావు"

"కాదు, నిజం చెప్తున్నాను. నేనంత తొందరగా పెళ్ళి చేసుకుని వుండకపోతే యే గొడవా వుండేది కాదు. ఉద్యోగంలో వెంటనే ప్రవేశించవలసిన అగత్యం వుండకపోను. ఇంకా టెన్నిస్ ఆడివుందును"

కమలకి వినిపించే అంత దూరంలో ఈ చర్చ సాగించడం నాకు నచ్చలేదు. బయట చల్లగాలి సాకుచెప్పి అక్కడనుంచి లేచిపోయాను.

ఫైనల్సునాడు రాత్రి ఆటగాళ్ళకీ, మెంబర్లకీ క్లబ్బు డిన్నర్ యేర్పాటు చేసింది. నేనెంతో పట్టుబడితే కాని కమల రావడానికి ఒప్పుకోలేదు. మేం వెళ్ళేసరికి క్లబ్బు కోలాహలంగా వుంది. ఇద్దరు ముగ్గరు జట్లుగా జనం విడిపోయి అరుచుకుంటూ నవ్వుకుంటూ ఆనందిస్తున్నారు. సెక్రెటరీ చేతిలో డ్రింక్ పట్టుకుని అందరినీ నిశ్శబ్దంగా వుండమని హెచ్చరించాడు. "ఈ డ్రింక్ టూర్నమెంట్లో గెలిచిన వ్యక్తుల ఆరోగ్యానికి" అని "టోస్ట్" చెప్పాడు. అందరూ చప్పట్లు చరిచారు. కొందరు గెలిచిన వ్యక్తుల ఆట గురించి వివరంగా మాట్లాడారు. తరువాత ఒక వ్యక్తి లేచి గిరికి 'టోస్ట్' చెప్పాడు.

"ఇది ఇటువంటి టూర్నమెంట్లు ఎన్నో గెలవగల సామర్థ్యం గల వ్యక్తి ఆరోగ్యానికి" అని అరిచాడు.

క్లబ్బంతా చప్పట్లతో మారు మోగిపోయింది. ఇంకొక వ్యక్తి లేచి గిరి ఆటని ప్రశంసించాడు.

"ఈయన కూడా పేరు పొందిన ఆటగాళ్ళలాగా దేశం అంతటా తిరిగి ఆడితే నేషనల్ ఛాంపియన్ షిప్పు గెలవడానికి సందేహం లేదు".

హాల్లో గొంతుకలు "హియర్, హియర్" అన్నాయి. ఇంకొక వ్యక్తి లేచాడు. ఇంతలోనే కమల వచ్చి తన్ని ఇంటికి తీసుకువెళ్ళమని అడిగింది.

"తలనొప్పిగా వుంది" అంది

"గిరితో చెప్పివస్తాను" అన్నాను.

"తను గొడవలో వున్నాడు. ఎందుకు కదపడం. తాళాలు కారుకి వున్నాయి పద" అంది.

కారుకొంతదూరం వెళ్ళాక కమల అడిగింది.

"నిన్నొకటడుగుతాను; నిజం చెప్తావా?"

"తెలిస్తే తప్పకుండా చెప్తాను"

"గిరి టెన్నిస్ గురించిన ఆ మాటలన్నీ నిజమేనా?"

నాకేం చెప్పాలో తెలియలేదు.

"ఇక్కడి వాళ్ళందరికీ అతనంటే చాలా అభిమానం ఉన్నట్టుంది" అన్నాను.

"నీ ఉద్దేశం ఏమిటి? నువ్వు దీనిలో ప్రవేశం వున్నవాడివి"

"నువ్వేమీ అనుకోవుగదా?"

"అనుకోను"

"అయితే విను. గిరిని గెలవగల వాళ్ళు ఇండియాలో ఊరి ఊరికీ వుంటారు".

"ఇక్కడ ఎవరూ లేరు"

"ముక్కకి ముక్కా అర్థం తీయ్యకు కమలా! నేననేది ప్రస్తుతం అతని ఆట టూర్నమెంట్లు గెలవడానికి చాలదు"

"ఉద్యోగం వల్ల తనకి ఆడడానికి ఎక్కువ టైముండదు"

"ఔను"

"టైముండి ఆడగలిగితే రేంకింగ్‌లోకి రాగలడంటావా?"

'మధ్యలో మానెయ్యకుండా వుంటే ఎంతవరకూ వచ్చేవాడో చెప్పలేను కాని, ఇప్పుడెంత తంటాలుపడ్డా ప్రయోజనం లేదు"

"ఎంచేత?"

"గిరికి ఇప్పుడు ఇరవై ఎనిమిదేళ్ళు, ఔనా?"

"ఔను"

"అంటే టెన్నిస్ ఛాంపియను రిటైరయ్యే వయస్సు"

"ఉహూఁ"

"రెండవది - పెళ్ళికీ, ఇప్పటికీ ఇరవైపౌన్ల బరువైనా ఎక్కువయ్యేడంటావా!"

"ఏమో!"

"పోనీ, యూనివర్సిటీలో ఆడే కాలంలో కూడా అతను ఏమంత పెద్ద ఆటకాడు కాదు. కృషి మంచి ఫలితాలు ఇచ్చి వుండేదేమో కాని అతను చెయ్యలేదు. ఆ కాస్త ఆట కూడా ఇప్పుడు మర్చిపోయాడు. ఇక్కడ క్లబ్బులో నలుగురినీ గెలిచి ఇండియా అంతా గెలవగలనను కొంటున్నాడు"

"ఈ ఉద్యోగం బెడదలేకపోతే ఇప్పటికైనా డేవిస్ కప్పుకి ఆడగలనని తన ధైర్యం"

"ఇంకా గిరికి టెన్నిస్ మీద మమకారం తగ్గలేదు. పాతకలలు మర్చిపోలేకుండా వున్నాడు"

"అంతే అంటావా?"

"అంతేనేమో కమలా!"

ఇంటికి వెళ్ళేవరకూ మే మింకేమీ మాట్లాడుకోలేదు.

* * * * *

తరువాత నాలుగు నెలలకి మద్రాసు వెళ్ళవలసి వచ్చింది. మౌంట్‌రోడ్‌లో గిరి తటస్థపడ్డాడు.

"నువ్వెప్పుడొచ్చావ్?" అన్నాను.

"ఇప్పుడిక్కడే వుంటున్నాను. మీ రేంకెడ్ ప్లేయర్స్ పని పడతానులే" నవ్వాడు గిరి. నాకేమీ అర్థం కాలేదు.

"ఉద్యోగం వదిలేశాను" అన్నాడు మళ్ళీ.

"అంత మంచి ఉద్యోగమా!"

నా ఆశ్చర్యాన్ని వెలిబుచ్చకుండా వుండలేకపోయాను.

"అసలు కథ చెప్తాను పద!"

ఇద్దరం పక్కనున్న టీ సెంటరుకి నడిచాం. కూర్చుని రెండు కోల్డ్ టీ తెమ్మని చెప్పి గిరి మొదలు పెట్టాడు.

"ఇదంతా కమల పని. కరూర్ టూర్నమెంటు తన్ని బాగా కుదిపినట్టుంది. ఆ డిన్నర్ రాత్రి నా ఆట గురించి స్నేహితులు మాట్లాడారు. జ్ఞాపకం వుందా?"

"ఉంది" అన్నాను.

"అప్పటి నుంచీ నా ఆట వృధా పోనియ్య కూడదని ఒకటే పట్టు మద్రాసులో వ్యాపారం పెట్టి, టెన్నిస్ ఆడమని తన ఉద్దేశం"

"డబ్బు?"

"తండ్రి వున్నాడుగా!"

"తండ్రి డబ్బుతో వ్యాపారం పెట్టమందా కమల?" నా చెవులు నేనే నమ్మలేకపోయాను.

"ఆశ్చర్యంగా లేదూ! ఆయన సొమ్ము దమ్మిడీ అయినా ముట్టనన్నది. ఇప్పుడు తనే వెళ్ళి డబ్బు అడిగింది."

"అకస్మాత్తుగా ఎందుకు మనసు మార్చుకుంది?"

"నా టెన్నిస్ కోసం. నేను ఏ వింబిల్డన్ ఛాంపియనో అవుతానను కొంటుంది" సంతృప్తిగా నవ్వాడు గిరి.

కమల అలా అనుకోడంలేదనీ తనకి పోటీగా గిరిని ఆకర్షిస్తూ వచ్చిన టెన్నిస్‌లో అతని అసమర్థత నిరూపించడం కోసం కరడు గట్టిన ద్వేషాన్ని సహితం మర్చిపోయి తండ్రిపంచ జేరిందనీ నేను గ్రహించాను. కాని నా స్నేహితుడికి చెప్పడానికి నోరు రాలేదు. ●

అద్దంలో సౌందర్యం

పి. రామ్ నారాయణ్

చుట్టూ అద్దంలా నిలిచిన నీళ్ళలో
చెట్టు తన సౌందర్యాన్ని
చూసుకుంటున్న వేళలో
ఎక్కడ్నించో - ఎగిరి వచ్చి వాలిన పిట్ట
తోక విదిల్చి - కోక
అరపెట్టుకుంటున్నది.

చిరుగాలుల చక్కిలి గింతలకు
ఆకులు జలదరించి అపుడపుడు
ముత్యాల బిందువుల్ని వర్షిస్తున్నప్పుడు
అవి వృత్తాలై సాగి
ప్రతి బింబాన్ని కత్తిరిస్తున్నవి.

సూదుల్లాంటి తుంపర చినుకుల రాలి -
ఇపుడు - చిరుగును (కలిపి) కుడుతున్నవి.